

<p>Pri? a Crnogorca Mi?ka Kadi?a o prelasku na islam u sebi nosi pouku za sve ljude, podjednako za muslimane i nemuslimane. Mi?ko Kadi? danas se zove Alhadr Islam, ivi i radi u Londonu. Njegov put u islam po?eo je u Ljubljani, preko Londona, Jerusalema, Crne Gore i na kraju se upotpunio ponovo u Londonu. Alhadr Islam je ispravnu vjeru traio u Bibliji i pravoslavnom manastiru u Crnoj Gori gdje se zamonaio, na kraju istinu je naio u Kur'anu. </p> <p>Ovo je njegova pri?a o traganju za istinom. Sve je po?elo sa tim da sam pro?itao jedan ?lanak u novinama, to je bilo negdje oko 2001. godine. Ro?en sam u Sloveniji u Ljubljani, otac mi je bio iz Cetinja, zna?i da sam porijekom iz Crne Gore. U tom ?lanku sam pro?itao kako jedan musliman moe da ima ?etiri ene, i to je bilo prvi put da sam zapazio Islam. U to vrijeme bila je jedna grupa ljudi koja je trenirala zajedno samnom, tako da sam taj ?lanak isjekao iz novina i pokazao ga njima. Taj ?lanak je bio napisan od nemuslimana, ali nije negativno gledao na vienje. </p> <p>Tamo je , izme?u ostalog, stajalo da ena muslimanka koja se porodila i ima dijete, a koja ho?e da studira, moe da zamoli svoga ovjeka da se oeni jo jednom enom kako bi ona mogla da studira. To je ostavilo izuzetno jak utjecaj na nas, jer tada smo kao mladi momci stalno bili u potrazi za djevojkama, a ina?e je poznato ono "to vie ena ima, ve?i si dasa-frajer", tako da nam je bilo izuzetno zanimljivo to da ti ne treba da u?ini preljubu, a moe da ima vie ena. To su bili neki moji prvi dodiri sa Islamom, u tim trenucima nisam znao ni?ta o Islamu, niti sam uop?te bio osoba koja je vjerovala u Boga, s obzirom da sam produkt "biv?eg reima", tako da sam imao ateisti?ke poglede na svijet".</p> <p>Od Ljubljane do Londona</p> <p>Alhadr Islam napu?ta Ljubljanu i seli se u London gdje dobiva priliku da se dru?i sa muslimanima i sazna vie informacija o vjerovanju Boga. 2002 godine sam oti?ao u London, a ljudi su me stalno zapitkiivali "Koje si vjere, koje si vjere?" Nisam bio ni kr?ten, ali sam stalno bjeao od odgovora na to pitanje, iako mi je porodica bila u kr?anstvu. Prvi put kada su me muslimani pozvali u Islam bilo je u vremenu dok sam radio kao obezbjeenje za sale u kojima su se odravale svadbene ceremonije. Na ta mjesta su dolazili Indijci-Hindusi, Englezi, razli?itih vjera i nacija, ali si tu tako?er dolazili i muslimani. Jednom prilikom sam primjetio kako muslimani skidaju cipele i kapute tamo na travnjaku.</p> <p>U tim momentima je pored mene stajao gazda toga objekta, i ja njemu kaem "?ta rade ovi ljudi?", a on meni re?e da su to muslimani, i da se mole Bogu. Sje?am se da mi je to ostavilo izuzetno jak utisak, tako da sam nastavio da gledam u njih kako bi vidio ?ta to oni ustvari rade i po?emu se to oni razlikuju od drugih? Tako?er, jedna izuzetno zanimljiva stvar koju sam primjetio jeste ta da kada god su muslimani doili na svadbe nikada nisam imao problema, s obzirom da nije bilo alkohola, niti gromoglasne muzike, tako da se nisu mogli ni opijati. Obi?no se problemi jave kada treba da se zavr?i ceremonija, i da se ka?e "Nema vie alkohola ni muzike, morate i?". Kad god su muslimani imali svadbe, primjetio sam da bi se sami pokupili i otili i prije isteka vremena, ljudi su dolazili i odlazili lijepo i kulturno. Zbog takvih stvari po?eo sam da gledam na muslimane druga?ije. To je bilo prvi put da su mene muslimani pozvali u Islam, a da nisu bili ni svjesni toga. Pozvali su me u

Islam tako ?to sam ih ja posmatrao i pratio njihovo pona?anje.</p> <p>Ina?e moj
?ef na poslu gdje sam radio je tako?er bio musliman. On me mnogo puta pozivao da
?itam o vjeri, ali ja sam bio izuzetno tvrdoglav tako da sam to odbijao. Jednom me
upitao ' Za?to ne pro?ita? neku knjigu? Bibliju, bilo ?ta?', a ja sam mu odgovorio
"Ne?u da ih ?itam, jer ?e me mo?da te knjiga promjenuti!"</p> <p>Put u
Jerusalem</p> <p>lako je odbijao da poslu?a savjet svoga ?efa Alhadr
Islam je nakon nekog vremena ipak kupio Bibliju.</p> <p>? 2005. godine sam
kupio prvu Bibliju. Tada sam je pro?itao, ali i pored toga ?to u njoj ima mnogo
kontradikcija i nemoralnih pri?a o poslanicima, me?utim ukoliko to ostavimo po
strani, u njoj ima mnogo dobrih rije?i, te se vidi Bo?ija blagodat te knjige. Biblija je
tada ostavila jak utjecaj na mene, tako da sam kroz ?itanje Starog zavjeta ve? bio
prestao da jedem svinjsko meso, te sam shvatio va?nost posmrtnog ?ivota. 2006
godine se u meni rodila ?elja da postanem monah, te sam u?inio "kr?anski
had?iluk", a on se sastoji u tome da se posjeti Jerusalem, Betlehem, Svetu Goru
gdje je Musa, alejhi selam, primio zapovijesti. Nakon toga sam mislio, a tako mi je
bilo i re?eno, da su muslimani kopirali Had? od hri??ana. Tako sam mislio sve dok
kasnije, hvala Allahu, nisam pro?itao suru El-Had? u Kur'anu, dok u Bibliji nema
sure ili nekog stiha koji pominje Had?. 2006. godine sam oti?ao u Crnu Goru u
manastir kako bih postao monah, i tamo sam proveo ?est mjeseci. U tih ?est
mjeseci sam se uvjerio da samo hri?anstvo ne prati Isusova u?enja, ve? je to
ustvari religija koja je proiza?la iz naroda, tako da se ustvari vjera priklonila narodu,
umjesto da se narod prikloni vjeri. Tu sam bio na velikim isku?enjima, tako da mi je
bilo mnogo nelogi?nih stvari, da bi mi na kraju rekli ' Ti nisi ovdje da razmi?lja?,
vdje si da ?uti? i da se moli?!. To mi se nikako nije svidjelo, jer je Allah svima nama
dao inteligenciju kako bi razmi?ljali, a Kur'an je ujedno i jedina vjerska knjiga koja
nas podsti?e da razmi?ljamo. Mnogo je ajeta koji nam govore da razmislimo, da
gledamo, da otvorimo o?i a to zaista nisam nai?ao ni u manastiru ni u Bibliji. Nakon
?to sam napustio ovaj manastir u Crnoj gori, oti?ao sam u d?amiju kako bi kupio
svetu knjigu Kur'an. U?ao sam u d?amiju, te sam izvadio eure da platim, a oni su mi
rekli ' Ne, ne brate! Uzmi knjigu!' U tom momentu nisam ni shvatio da su oni htjeli
dio nagradi ako mene Allah Uzvi?eni uputi".</p> <p>Kona?no
musliman</p> <p>Nakon dugog traganja Alhadr Islam je kona?no
otkrio istinu. ?im je pro?itao prvu suru El ?Fatiha shvatio je da je na dobrom tragu. ?
Sje?am se da sam u?ao u auto i odmah otvorio prvu stranicu Kur'ana da pro?itam.
Otvorio sam suru El-Fatiha, pro?itao sam je na glas i ona je ostavila izuzetno jake
osje?aje na mene. Moj brat je tako?er bio u autu sa mnom i ?uo je to, te je i njega
dirnulo. S obzirom da nisam mogao u autu da pro?itam ?itav Kur'an, otvorio sam
zadnju stranicu Kur'ana. Vidio sam ?ta se ka?e na po?etku, pa reko da vidim ?ta se
ka?e i na kraju. Pro?itao sam suru En-Nas, koja je ostavila tako jak utjecaj na mene i
na mog brata, da mi je brat odmah rekao "Pozajmi?e? mi tu knjigu" , a ja sam mu
rekao "Ne, ova je moja! Ako ho?e? idi i ti uzmi sebi!", nakon tri sedmice brat je
tako?er oti?ao po Kur'an, i molim Allaha da i njega uputi u Islam. Tada se ne?to
preokrenulo u mom srcu, i znao sam da je Islam pravi put. 2007. godine sam
prihvatio islam u centralnoj D?amiji u Londonu.</p> <p>Moj biv?i gazda me
odveo u d?amiju, i tada sam ve? vjerovao u poslanika Muhammeda , sallallahu
alejhi ve selleme, i Jedinstvo Boga, ali sam i dalje bio tvrdoglav, ?to je i

karakteristi?no za nas Balkance. Koristio sam one molitve iz manastira, ali sam iz njih izvadio ?irk i ono ?to se kosilo sa islamom, tako da je to vi?e nekako li?ilo da pravim svoju vjeru, jer mi je bilo te?ko da promjenim vjeru zbog svoje porodice kojoj bi to te?ko palo. Me?utim ja nisam stvoren da napravim novu religiju, ve? da slijedim jedinu kod Boga priznatu vjeru. Pred mujezinom centralne d?amije u Londonu sam prihvatio Islam, ali ono ?to je interesantno jeste da danas mnogi ljudi kada prelaze na Islam probude im se emocije i zapla?u, me?utim kod mene je to stvorilo kontraefekat, ne?to me bilo steglo u grlu i jedva sam izgovorio ?ehadet. Trebalo mi je tri dana da se potpuno oporavim, ne znam da li sam mo?da pokupio d?ine dok sam bio u manastiru, ali mi se stalno po glavi provla?ila misao "Ti nisi musliman!" Nakon tri dana to se sve ?sleglo, progutao sam tu knedlu, i hvala Allahu tada sam shvatio da mi je to najbolja stvar koju sam u?inio u ?ivotu".</p>

<p>Nama je data obaveza da ?irimo Islam i ne smijemo da se stidimo ove vjere</p>

<p>Muslimani moraju shvati da je Allah Uzvi?eni na strani vjernika! Danas su velike smutnje oko muslimana, ali ipak moramo da se trudimo da islam praktikujemo u najboljem mogu?em obliku. Allah nam govori da su najbolji muslimani oni koji kada ih napadaju nevjernici, oni im uzvra?aju sa rije?ima "SELAM-MIR", na?alost ve?ina nas bi po?ela galamiti, pa ?ak mo?da i psovati.

Problem se javlja u tome ?to mi to ne radimo zbog Islama, ve? zbog samih sebe. U tim trenucima mi osje?amo da je to samo napad na nas kao jedinku, a ne na cjelokupni Islam, i mi odgovaramo jer je nas povrijedilo i da se mi odu?imo, a ne da se odu?imo za Islam. Jedan izuzetan lijep primjer jeste primjer Alije, Allah bio zadovoljan njime, kada se borio u jednoj bici, te je oborio nevjernika na pod i stavio mu sablju kod vrata tako da je trebao samo malo da je povu?e kako bi ga ubio. U tim trenucima ga je ovaj nevjernik iz mr?nje pljunuo, nakon ?ega je Alija podigao svoju sablju. Taj nevjernik se za?udio i upita ga "Pa za?to me ne ubi, jo? sam te i pljunuo?", na ?to mu Alija re?e "Prvi put sam htio da te ubijem radi Allaha, a da sam te ubio kada si me pljunuo ubio bih te iz ljutnje ?to si to uradio!"</p>

<p>Ako nas li?no napadaju u tom momentu treba da uzvratimo ljep?im primjerom, ali ako napadnu Allaha i Poslanika onda treba da stanemo ?vrstim stavom. Kod nas je to na?alost obrnuto, kada nas napadaju mi smo ?vrsti, a kada vjeru onda ho?emo ljep?im primjerom da uzvratimo!</p>

<p>Kada su kamenovali Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve selleme, u Taifu, i kada je bio sav krvav od toga dolazi mu Melek D?ibril i pita koju ho?e da Allah da kaznu stanovnicima Taifa. A Poslanik uputi dovu da u Taifu budu muslimani, a znamo da u dana?nje vrijeme tamo je mnogo muslimana! ?ta bi mi rekli? ?ta bi mi uradili u takvoj situaciji?</p>

<p>Kakvi su na?i problemi na putu pozivanja u Islam u pore?enju sa ovim problemima? Treba da ?to vi?e u?imo i da onda radimo po tom znanju, pa da ne budemo kao magarci koji nose knjige na le?ima a od njih nikakve koristi da nemaju.</p>

<p>Nama je data obaveza da ?irimo Islam, i ne smijemo da se stidimo ove vjere. Mnogo puta se desi da se muslimani stide da ka?u da im je ime muslimansko, pa ?uje? kako Muhammeda zovu "Mo", i stavljaju sebi tamo kojekakve nadimke! Mi moramo da budemo ponosni, mi smo muslimani, to je prelijepo i to je pozitivno! Treba da nemuslimane na najljep?i na?in pozivamo u Islamu, kao ?to nam je to i Allah rekao u Kur'anu. U Engleskoj se da'wa-pozivanje u Islam u posljednjih 12 mjeseci jako puno pro?irila, samo u Londonu ima nekih 20

mjesta gdje se dijele besplatne knjige, Kur'ani itd. U Bosni bi se to trebalo ?to vi?e raditi, dijeliti Kur'ane i knjige, neka sami pro?itaju, davaju?i im svojim primjerom, pona?anjem do znanja da je ovo prava vjera. Bra?a muslimani trebaju da se organizuju u svim gradovima u BiH, kako bi ?irili vjeru Islam? Ne treba da se sekiramo oko toga da li ?e oni to prihvatiti ili ne, na nama je da pozivamo, a Allah je taj koji upu?uje na pravi put!</p> <p>Razgovarao: Eldar H. Tutni?</p> <p>Saff br. 341.</p>